

ФИЛМСКИ ЦЕНТАР СРБИЈЕ
Београд, Коче Поповића 9/III
Тел: + 381 11 262 51 31
office@fcs.rs; www.fcs.rs

Број: УО 03-1804

Датум: 16.07.2019.

На основу члана 18. Закона о кинематографији ("Сл. гласник РС", бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС), члана 30. став 1. тачка 16) Статута Филмског центра Србије бр. 03-217 од 5. марта 2014, Пословника о раду Управног одбора и Предлога Конкурсне комисије Филмског центра Србије за доделу средстава по Конкурсу за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2019. годину у категорији: Суфинансирање производње домаћих дугометражних играних филмова бр. 03-1144 од 24.04.2019. године, Управни одбор Филмског центра Србије је на седници одржаној дана 16.07.2019. године, донео следећу:

ОДЛУКУ

о додели средстава за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2019. годину у категорији: Суфинансирање производње домаћих дугометражних играних филмова

Члан 1.

УСВАЈА СЕ Предлог Конкурсне комисије Филмског центра Србије за доделу средстава по Конкурсу за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2019. годину у категорији: Суфинансирање производње домаћих дугометражних играних филмова бр. 03-1144 од 24.04.2019. године, па се додељују финансијска средства следећим пројектима:

Редни број	Подносилац пријаве	Пројекат	Износ у РСД
1.	Терирем	СЕНОВИТИ МЕДИТЕРАН Редитељ: Иван Јовић	31.600.000
2.	Living Pictures	ПЕШЧАНА ХРОНИКА Редитељ: Петар Ристовски	44.000.000
3.	Викторија Филм	ИЗОЛАЦИЈА Редитељ: Марко Бацковић	29.000.000

4.	План 9	МРАЗ Редитељ: Павле Вучковић	37.000.000
5.	Режим	ЈУЖНИ ВЕТАР 2 Редитељ: Милош Аврамовић	45.000.000

Члан 2.

ОДБИЈАЈУ СЕ пријаве поднете на конкурс за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2019. годину у категорији: Суфинансирање производње домаћих дугометражних играних филмова, и то:

	Подносилац пријаве	Назив пројекта
1.	Артакција	ТРПЕЛЕ Редитељ: Слободан Скерлић
2.	К-12	ТУЂЕ ЦИПЕЛЕ Редитељ: Никола Којо
3.	Центар за герилски филм	ПЛАВИ МАГ Редитељ: Мирослав Петровић
4.	Beautiful10	48 САТИ И 1 МИНУТ Редитељ: Michael Theyer
5.	Баш Челик	БЕЛА НЕДЕЉА Редитељ: Бојан Вулетић
6.	Spotlight Production	ШТЕЛОВАЊЕ Редитељ: Немања Ћипранић
7.	ETM produkcija	VISUM ET REPERTUM ILI KRVORIJE Редитељ: Бојан Вук Косовчевић
8.	BaBoon Production	МАРИЈА Редитељ: Андријана Стојковић
9.	Vision Team	НЕБО ЈЕ ПЛАВЕ БОЈЕ Редитељ: Милан Коњевић
10.	Dart Film & Video	ЛИНИЈЕ ЖЕЉЕ Редитељ: Дане Комљен
11.	Hypnolis	У СИГУРНИМ РУКАМА Редитељи: Ивица Видановић, Бранислав Јевић
12.	Sirius production	ХЕРОЈИ Редитељ: Предраг Велиновић

13.	Biberche	ПРИВАТНЕ ОДЛУКЕ Редитељ: Никола Љуца
14.	Papa films	СЕКУНДАНТ Редитељ: Дарко Лунгулов
15.	Delius film	МОЛИТВЕ НА ЈЕЗЕРУ Редитељ: Бранка Бешевић Гајић
16.	Mir media group	HIDE OUT 1453 Редитељ: Лазар Бодрожа
17.	Digital craft	СТАРА МАЈКА Редитељ: Момир Милошевић

Члан 3.

По коначности ове Одлуке, Филмски центар Србије ће са добитницима средстава из члана 1. Одлуке закључити појединачне уговоре којим ће бити дефинисана динамика исплате, услови и начин коришћења додељених средстава, као и међусобна права и обавезе Филмског центра Србије и добитника средстава.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Филмски центар Србије (у даљем тексту: „**Центар**“) расписао је и објавио у дневном листу "Вечерње новости", као и на интернет страници Центра, дана 05. фебруара 2019. године, Јавни конкурс за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2019. годину у категорији: Суфинансирање производње домаћих дугометражних играних филмова („**Конкурс**“).

До истека рока за подношење пријаве поднето је укупно 22 пријаве.

Конкурсна комисија (у даљем тексту: „**Комисија**“) доставила је Управном одбору Центра образложени Предлог за доделу средстава бр. 03-1144 од 24.04.2019. године (у даљем тексту: „**Предлог**“).

Управни одбор Филмског центра Србије донео је одлуку којом се усваја Предлог у целости.

Решењем Министарства културе и информисања број 07-00-107/2019-07 од 18. јуна 2019. године (у даљем тексту: „**Решење**“) поништена је предметна одлука и предмет враћен Управном одбору Филмског центра Србије на поновни поступак из разлога, што према мишљењу Министарства културе и информисања, као другостепеног органа, Одлука „не садржи правни основ и разлоге из диспозитива које треба да омогуће странци да схвате зашто је донета одлука баш оне садржине као што је изнето у диспозитиву“.

У поновном поступку Управни одбор отклонио је неправилности на које су му указане Решењем.

У достављеном Предлогу Комисија је образложила критеријуме и начин оцењивања пројеката, дала образложено мишљење о пројектима који су предложени за подршку, као и образложење због чега су одбијени остали пројекти, те предложила да финансијски буде подржано 5 пројеката.

Благовремене и уредне пријаве Комисија је анализирила у складу са критеријумима за избор пројеката у кинематографији који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије утврђене Законом о кинематографији ("Сл. гласник РС", бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС) и Уредбом о критеријумима, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе ("Сл. гласник РС", бр. 105/2016 и 112/2017) и самим текстом конкурса.

На основу наведених критеријума, Комисија је предложила да се новчана средства доделе пројектима који у највећој мери испуњавају критеријуме за избор пројеката у кинематографији који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, и то:

1. СЕНОВИТИ МЕДИТЕРАН

Сценарио: Моња Јовић

Режија: Иван Јовић

Продукција: Терирем

Износ у РСД: 31.600.000

Пројекат је већ подржан на конкурс Филмског центра Србије за суфинансирање и развој пројеката 2016. године а добио је и подршку на конкурс за развој пројеката Мреже кинематографија Југоисточне Европе (SEE CINEMA Network) као и на конкурс за развој појединачних пројеката у области аудиовизуелних уметности Креативна Европа (програм MEDIA). Такође има предуговоре са грчким копродуцентима и дистрибутером као и гаранције и дозволе за снимање на Санторинију. Имајући све ово у виду, Комисија сматра да овај пројекат има велике шансе за добијање средстава при апликацији на EUROIMAGE.

„Сеновити Медитеран“ је прича о Лазару, путујућем уличном уметнику, зашлом у четрдесете године живота, који покушава да упркос административним тешкоћама, напусти мало медитеранско острво и врати се кући. Ауторка сценарија пажљиво и на оригиналан начин осликава препреке са којима се суочава главни јунак, за ког ћемо, напослетку, сазнати да лута простором и временом између света живих и мртвих. Он са собом носи црну кутију, кутију у којој је читав његов живот, кутију у којој ће његов отац добити његове посмртне остатке. На тај начин ће његова душа, заједно са посмртним остацима, наћи коначно смирење у родној земљи. Комисија констатује да овај пројекат представља једну високо естетизовану и конзистентну структуру обојену надреалистичком поетиком у кафкијанском духу. Са друге стране „Сеновити Медитеран“ на веома интригантан начин третира и актуелне теме миграција док, у исто време,

преиспитује и сам смисао живота и смрти. Ова прича изузетне атмосфере вешто је сценаристички изграђена у најновијој верзији сценарија. Сугестије које је Комисија дала ауторима на претходном конкурс зналачки су спроведене од стране сценаристкиње, а да сам текст није изгубио на својој аутентичности нити на ауторском приступу овој комплексној теми. Оне су се пре свега односиле на први део филма, односно понављање Лазаревог проласка кроз административне процедуре, који је сада добио бољи, градацијски ток и додатно допринео развијању осећаја немоћи, тескобе и путу ка самоспознаји главнога јунака. Визуелни изглед филма, којем би свој ауторски печат требало да дају два сензибилитетом различита директора фотографије, балансира између реалистичко-документаристичког приказа и мирних покрета камере који прелазе у статичност освенених простора медитеранског острвског града.

Комисија закључује да „Сеновити Медитеран“, као прича о лутању, носи у себи универзалну тему о смислу живота. А у тој причи – сам живот поставља питања над којима свако од нас треба да се замисли и да на њих одговори. У времену свеопштег отуђења овај пројекат има потенцијала за изузетан фестивалски филм. Анализом пројекта дошло се до закључка да су буџет и финансијски план реални, а како је ово прворанжирани пројекат, Комисија предлаже подршку у целокупном траженом износу.

2. ПЕШЧАНА ХРОНИКА

Сценарио: Павле Зелић

Режија: Петар Ристовски

Продукција: Living pictures

Износ у РСД: 49.000.000

Заташкане истине увек изађу на видело - могао би бити мото романа Павла Зелића на основу кога је написао сценарио за овај филм. Комисија сматра да је овај мото истовремено важна опомињућа порука, у којој лежи и актуелност пројекта и референце на данашњицу. Филмска „Пешчана хроника“ је прича колико о суочавању са собом толико и о суочавању са историјским догађајима. Радња филма је постављена у три временска периода: почиње 1941. године у логору на старом сајмишту, наставља почетком изградње Новог Београда, а главни, средишњи ток приче је у години НАТО бомбардовања Србије, уз повремене реминисценције на другу половину двадесетог века. Стеван Понорац, дебеовац, удовац и самохрани отац, на наговор старешине, одлучи да себе и сина склони од опасности у лавиринт новобеоградских блокова доводећи себе у позицију дезертера. Његово склониште је, пак, на месту које деценијама прати клетва настала након што је новобеоградски песак прогутао екипу скојеваца који су сондирали терен за почетак градње новог града. Вешто комбинујући реализам, фантастику и хорор, аутори плету визуелно изузетно јаку и за наше прилике иновативну а драматуршки занимљиву и напету причу о „проклетству новобеоградског песка“ и „данку у крви“ који он узима свакој генерацији која покуша да га освоји. Пројекат, сасвим у складу са комбинацијом жанрова, оставља отвореним питање: ко је победник, људи или песак? Истовремено пројекат дотиче једну јако болну тему: страдање Јевреја у нацистичким логорима, логорима који нису били „само негде тамо“ већ и ту,

пored нас. Комисија сматра да су оваква суочавања са историјским догађајима драгоценa када су заснована на историјски утемељеним чињеницама. Са тим у вези Комисија је ауторима изнела одређене сугестије које су они прихватили. Комисија је, такође, констатовала изузетну визуелну комплексност у односу на релативно скроман буџет пројекта, али су продуценти исказали чврста уверавања да су на том пољу изузетно искусни и да ће гарантовати реализацију у предвиђеним оквирима. Закључак комисије је да овај пројекат има како значајан биоскопски, тако и озбиљан фестивалски потенцијал и да заслужује пуну подршку УО ФЦС. Приложени су уговори са црногорским, македонским и румунским копродуцентима.

3. ИЗОЛАЦИЈА

Сценарио: Марко Бацковић, Марко Јоцић

Режија: Марко Бацковић

Продукција: Викторија филм

Износ у РСД: 32.048.870

Пројекат „Изолација“ је добио подршку Филмског центра Србије на конкурсy за развој сценарија 2017. године, а има и уговор са копродуцентом „Talking wolf productions“, као и писма о намерама „Ливада продукције“ из Хрватске и „Архангел“ из Србије.

Протагониста сценарија за филм „Изолација“, који су написали Марко Бацковић и Марко Јоцић, је млади биолог Јован који добија добро плаћен посао надгледања животињског света на једној удаљеној планини. У првом делу филма он је наизглед одсечен од цивилизације и борави у једној колиби која је истраживачка станица за праћење миграција животиња на том локалитету. Основни задатак му је одржавање камера распоређених по планинском резервату и бележење догађаја у природи које прати на мониторима у колиби. Изненада, на екрану почиње да се појављује мистериозни човек чију појаву прати серија чудних догађаја за коју Јован није сигуран да ли их само умишља или су стварни. Кулминацију тих догађаја представља тренутак када на мониторима угледа сцену убиства и у шуми открије леш. Тада долази до неочекиваног обрта у другоме делу филма у којем схватамо да је цела ситуација уствари део телевизијског ријалити програма у којем је Јован главни јунак. Овај вешто написани сценарио представља одличну комбинацију жанрова који од драме са елементима хорора, добија потпуно неочекивани трилерски расплет догађаја. У фокусу филма је све актуелнија тема безочног померања граница ријалити програма на савременој телевизији и њиховог дубоког утицаја, како на учеснике оваквих програмских садржаја тако и на све већу публику која те и такве програме прати. Излоација у свом фокусу има веома актуелну тему све даљег и све безочнијег померања граница у реалити телевизијским програмима и све дубљег утицаја како на учеснике у њим атако и на читаво окружење. Комисија констатује да мотив унутрашњег и моралног отуђења читавог друштва, приказан кроз невелики број прецизно постављених ликова који се у филму појављују уз јасно презентовани визуелни идентитет филма, доприноси развоју једне, не тако често виђене, филмске форме у домаћој кинематографији. Аутори сценарија уложили су значајан напор у односу на претходну верзију сценарија и видно унапредили ток приче, као и обрте који

се у њој дешавају. Иако се ради о редитељу дебитанту, који се већ исказао као веома успешан сценариста у домену женровског филма, његова ауторска експликација указује нам на прецизно постављену градацију приче, фину осећајност за представљање глумачких стања и интелигентно вођење транзиције из једнога жанра у други. Комисија закључује да пројекат „Изолација“ веома кореспондира са духом времена у којем се налазимо и да садржи потенцијал блиском и домаћем и међународном културном простору, како у своме фестивалском животу, тако и код шире публике.

4. МРАЗ

Сценарио: Павле Вучковић

Режија: Павле Вучковић

Продукција: План 9

Износ у РСД: 41.405.000

Пројекат је већ подржан на конкурсима ФЦС за развој сценарија 2017. и развој пројекта 2018. Продуцент је у конкурсној документацији приложио копродуцентски уговор са македонском продуцентском кућом.

„Мраз“, сценаристе и редитеља Павла Вучковића, је прича о младој полицијској инспекторки Мирјани која по задатку одлази у мало село у Источној Србији да истражи случај нестале девојке Аделе. У маниру хибридне матрице трилера и хорора, аутор вешто успостаља главну жанровску линију, линију детективског филма. Истрага амбициозне Мирјане постепено постаје мучна мисија, брементита препрекама које рационалну драматуршку радњу полако воде ка ирационалном. Наиме, специфичан дух провинције обележен паганском свешћу, истрагу доводи до пароксизма главне јунакиње. Она је приморана да свој дубоко потиснути страх разрешава у сфери оностраног, ониричног и фантазмагоричног, чија је основа локални мит о змају који узима људски облик и одабира љубавнике међу људима. Да би коначно решила случај Мирјана мора да спозна саму себе, своју дубинску природу: сексуалну и психолошку.

Комисија константује да аутор Вучковић вешто користи како јунговске тако и фројдовске архетипове, пронађене у богатој паганској традицији миљеа Источне Србије, драматуршки их прецизно пласирајући у наративи којом се обогаћује иницијални жанр. Захваљујући таквом поступку, жанровска форма поприма снагу снажног ауторског става, где ирационално постаје сазнајно, а фантазмагорично постаје реално. Увидом у ликовно богат визуелни материјал, настао средствима за развој пројекта добијеним од стране Филмског Центра Србије, Креативе Европе, Комисија је убеђена да је реч о пројекту који на најбољи начин повезује индивидуално и универзално, локално и глобално, како на плану филмског језика и наративе, тако и на тематском и идејно-садржинском плану и поседује озбиљан фестивалски потенцијал.

5. ЈУЖНИ ВЕТАР 2

Сценарио: Милош Аврамовић и Петар Михајловић

Режија: Милош Аврамовић

Продукција: Режим

Износ у РСД: 50.000.000

Пројекат „Јужни ветар 2“ према сценарију Петра Михајловића и Милоша Аврамовића а у режији Милоша Аврамовића доноси наставак репертоарски изузетно успешног филма „Јужни ветар“. Према пријави пројекта ауторска и глумачка екипа је остала иста као и у првом делу филма који је током 2018. и 2019. године имао највећи број биоскопских гледалаца у последњих петнаест и више година.

„Јужни ветар 2“ се бави наставком приче о Марашу и Цару и њиховој криминалној групи. Након што Цар са делом групе нестане у Бугарској, Мараш преко полицијских веза успева да „привремено“ изађе из затвора и да крене у потрагу за њима. У Бугарској је дошло до инцидента приликом примопредаје хероина јер се део бугарске екипе одметнуо од Димитра, бугарског нарко боса и Царевог сарадника. Након бројних проблема Мараш успева да дође до Цара и да пронађе и свог брата који је био нестао а за кога се испоставља да је био само лакше повређен. Након повратка у Београд, Мараш сазнаје да се његова супруга Софија породила и да је добио сина. Након увида у документацију и разговора са једним од продуцената и сценаристом чланови Комисије су закључили да пројекат „Јужни ветар 2“ не представља само наставак филма „Јужни ветар“ већ да уводи нове елементе у причу и у значајној мери измешта радњу из урбане средине у природу. На основу више него изузетног репертоарског успеха првог дела филма и већ обезбеђеног значајног дела буџета за наставак, чланови комисије препоручују пројекат „Јужни ветар 2“ Управном одбору Филмског центра Србије за финансирање.

Према мишљењу Комисије остали пријављени пројекти нису испунили, упоређујући их са предложеним пројектима, у довољној мери услове предвиђене Законом о кинематографији ("Сл. гласник РС", бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС) и Уредбом о критеријумима, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе ("Сл. гласник РС", бр. 105/2016).

Комисија је дала и појединачна образложење за сваки од пројеката који није предложила за подршку:

ТРПЕЛЕ

Редитељ: Слободан Скерлић

Сценарио за дугометразни играни филм "Трпеле" сценаристе и редитеља Слободана Скерлића обрађује актуелну тему насиља у породици и конципиран је као „лажни документарцац“

Основ са сценарио је истоимена позоришна представа аутора Милене Деполо и Бобана Скерлића која је пак заснована на транскриптима признања жена жртава насиља које су убиле своје злостављаче.

Позоришна представа која се приказује затвореницама осуђеним због убистава и коју гледају аутентичне осуђенице би требало да послужи као окидач развоја драмске радње на чијем ће се крају на бини наћи затворенице а у њихове ћелије отићи глумице...

Реконструкцијом као основним средством наратије, аутор враћа стварне актере на место догађаја и тиме делује двоструко – најпре на саме учеснике а затим и на гледаоца. Међутим, утисак је да не постоји прецизно дефинисана драматуршка идеја и поступак који би до краја оправдали финалну трансформацију која тако остаје недовољно оправдана, дакле на нивоу исказаног става.

Чини се да није пронађена права мера између приказа на затворској сцени и лажно документарних делова у којима себе играју аутентичне осуђенице као што остаје недоречено шта је аутора определило то шта ће у којој причи бити на сцени а шта ван ње. Када се овоме дода и релативно тешко праћење прича и прилично монотоне меничке прелазе између две успостављене реалности остаје утисак да на овом сценарију треба да се још ради. Ипак, мора се истаћи ангажовани приступ веома осетљивој актуелној друштвеној теми и у том контексту исказати жаљење што није до краја надахнуто преточена у аутентичну уметничку структуру.

ТУЂЕ ЦИПЕЛЕ

Редитељ: Никола Којо

Сценарио за филм „Туђе ципеле“, сценаристе Небојше Ромчевића, је комерцијална комедија о средовечним људима, без посла, који током предизборне кампање бивају увучени у организацију актуелне власти која се бави ботовањем на друштвеним мрежама. Самим тим они почињу да подржавају владајући партију, док, са друге стране, њихова син и његова девојка подржавају представника опозиције. У овоме сценарију ради се о актуелној и универзалној теми чија је наративна структура, у којој више протагониста плете фрагментарну причу, консеквентно и занатски солидно спроведена. Све јунаке повезују друштвене мреже, веб камере, и сви су повезани и он лајн. У паралелним токовима радње пратимо наше јунаке-манипулаторе, њихову децу (из супротног табора) и њихове интернет жртве. Нажалост, присутна је одређена стилска и жанровска неуједначеност у третману ликова и приче која се протеже од социјалне драме, преко црне комедије, до трагедије. Ликови вођа тимова ботова су током целог сценарија третирани карикатурално, слично ликовима из тв серија, док се главни јунаци Љупке и Здравка третирају делимично као ликови из социјалне драме, а делимично као црнохуморни јунаци. У прилог констатацији о стилско-жанровској недоследности, ликови Петра (Љупкиног и Здравковог сина) и Таре (Петрове девојке), третирају као сасвим реалистички јунаци, који у свом идеализму и услед одсуства стилизације којој подлежу остали ликови, делују једнодимензионално и на моменте, патетично. Иако се ова прича хвата у коштац са све присутнијим, како локалним тако и глобалним феноменом ботовања у добру пост-истина, она у сценаристичком третману не излази на крај са изузетно амбициозно осмишљеном мешавином стилско-жанровских праваца који би

чинили ову соціо-политичку сатиру. Комисија сугерише ауторима додатни рад на сценарију и уједначавању стила овог текста по горе наведеним примедбама и предлаже им учешће на наредном конкурс за суфинансирање жанровски одређених дугометражних играних филмова са комерцијалним потенцијалом.

ПЛАВИ МАГ

Редитељ: Мирослав Петровић

“Плави Маг”, сценарио Бошка Мандића И Мирослава Петровића, уједно И редитеља овога филма, по речима самих аутора датих у експликацији, представља предлог за алтернативни филм о последњих 15 година живота, аутентичне личности Бошка Дрљића, од његовог одласка из Сарајева, до смрти на Руднику. Аутори његову личност описују у синапсису на овај начин:

“Дрљић је био својеврсни клошар, филозоф, који се углавном кретао на релацији од територије села Бруснице (3-4 километара јужно од Горњег Милановца), где је на домак Ибарске магистрале живео у отвореној рупи на стени, до територије села Брезовице (десетак километара северно од Г. Милановца), где је наилазио на изузетно гостопримство припадника наше јединствене уметничко-еколошке комуне „Породице бистрих потока“, чији је оснивач и идејни вођа Божидар Мандић, писац и мултимедијални уметник, иначе, косценариста овог филма.

Говорио је у шифрама које је сам стваро као неке врсте скраћеница: ТИПОН (тиха порука неба), БРПОН (брза порука неба), СОВ (страх од висине), МОП (мали отровни патуљак - за Бошка Мандића), НЕРА (небеска радионица), НИЦ (научно-истраживачки центар), ЦеПеБе (централни проро ко биће, које му шаље типоне); искрено је био заљубљен у Островицу, купати врх Рудника, за који је говорио МОНЕ (моја невеста), али није смео да се попне на њега....

Он није био луд, како се може закључити на прву лопту. Поседовао је вишу свест о еколошкој угрожености света, како би Тарковски рекао о Апокалипси која је одавно у току и чији смо ми сведоци и актери. Његова „филозофија“ је деловала наизглед апсурдна, у неким тренуцима шашава, лудачка, али ако се добро размисли о ономе што је он изговарао лако се откривају иронија, хумор, па често и добљи смисао.” А причу о њему на овај начин:

Прича о Бошку Дрљићу саткана је од аутентичних догађаја, Дрљићевих поступака, дијалог и изјава, које су забележили аутори сценарија - Божидар Мандић (писане забелешке) и Мирослав Петровић (филмске документарне забелешке).

- Прича почиње у Сарајеву (последњи његови дана у Сарајеву);
- Одлазак за Србију;
- Краткотрајно настањивање у околини Лазареваца;
- Прелазак на Рудник;
- Испитивање околине;
- Проналазак и зближавање са „Породицом бистрих потока“;
- Низ занимљивих „сукоба“ са Божидаром Мандићем и догађаја између Дрљића и младих следбеника Божидара Мандића“;
- Долазак филмске екипе из Београда и снимање документарног филма о Бошку Дрљићу;

- Криза са аустријским закупцима оближњег каменолома који су крчили шуму и затрпавали бистри поток да би направили краћи пут од Ибарске магистрале до каменолома, чиме су директно нарушили смисао „породице бистрих потока“ као еколошке комуне; Протесни митинг у Београду – Дрљићев ратнички двобој с булдожерима;

- Смрзавање ногу, гангрена, смрт...

Комисија сматра да овај сценарио пре припада документарно- играном поступку него алтернативном начину изражавања, без обзира на „алтернативни“ карактер самог лика. Комисија такође констатује да су аутори понудили сценарио пун словних и граматичких грешака. Такође, Комисија сматра да форма понуђеног сценарија одудара од најишрег схваћеног сценаристичког стандарда, јер у дидаскалијама обилује местима која се не могу снимити и као таква су неупотребљива.

На пример: “Бошко остаје збуњен јер му ништа ове информације не значе, јер нити зна шта је Брусница, ни Вујан, ни Луњевице.”

“Брдо које је Старац означио као “Брусница”, учини му се као згодан и обећавајући терен, па крене узбрдо.”

“Дрљић се у тренутку збуну. Више би се могло рећи – уплаши. Почне да се врпољи, као да би радо да побегне што даље од тог места... Ипак, схвати да мора да сачува присебност и одбрани свој “ратнички углед”.

На основу свега горе наведеног комисија је једногласно закључила да сценарио “Плави Маг” не заслужује финансијску подршку.

48 САТИ И 1 МИНУТ

Редитељ: Michael Theyer

Млада жена србијанског порекла успева да убеди супруга Канађанина да се доселе у Србију. идиличну атмосферу поновног упознавања главне јунакиње (Алекс) са просторима у којима је одрасла и које са којим упознаје четворогодишњу ћерку прекида киднаповање ћерке од стране њеног брата и његових помагача који покушавају да Алекс представе као ментално оболелу особу. ту се појављују и извесне сестре близнакиње које хоће да је униште да би на крају она на граници пресрела комби и спасила ћерку. зли брат успева да побегне и то представља (према експликацији сценарија) „симбол неуређеног државног система и зла који још увек постоји у свету“.

иако се у основи овог пројекта крије ангажована и племенита идеја о указивању на друштвени проблем о почетку ангажовања истражних и полицијских органа у случајевима нестанка малолетних лица, осим лепе намере нажалост мало тога има што би оправдало подршку у реализацији овог пројекта.

иако веома амбициозан, сценаристички проседе са недовољно артикулисаном причом, великим бројем необјашњених дигресија, дидаскалијама попут „...не може да се сети да ју је (Лена) поседовала (наруквицу)...“ која се никако не могу разумети осим при читању текста, конфузним и преоптерећеним заплетом, лоше конструисаним драмским токовима још једно је (нажалост) сведочанство да није довољно имати племениту идеју већ је треба и добро артикулисати-

БЕЛА НЕДЕЉА

Редитељ: Бојан Вулетић

Својеглави и пркосни дечак у пубертету, у сталном сукобу са оцем, одлучи да оде од куће. Када млађи, хендикепирани, брат покуша да га убеди да се ипак врати кући, удави у реци покушавајући да спасе пса, Милан незнајући како да се оправда прикрива његову смрт и измишља околности његовог нестанка. Груби отац, затворски чувар, у почетку сумња у Миланову причу али када је суочен са чињеницом да и полиција почиње да сумња стане јасно у његову одбрану. Истовремено преузима потеру за фантомским отимачима у своје руке. Ситуација се разрешава када у реци пронађу млађег брата. Тада долази до суочавања са реалношћу и отац, не желећи да изгуби и другог сина опрашта лаж. Милан ипак не успева да издржи притисак околине и магловитим путем са хармоником о рамену одлази у непознато.

Иако се мора истаћи да је, у односу на претходну верзију, сценарио у приличној мери унапређен остају нека питања на која сценарио не нуди одговоре. Зашто је Јован дефинисан као „благо ретардиран“? „Блага говорна мана“ свакако не мора бити знак за то а одмах нам намеће мисао да је Миланова кривица за смрт заиста далеко већа јер је за очекивати да више води рачуна о брату. Сем тога Милан у тринаестој години пуши, псује, лаже, манипулише... И све појачава чињеница да Милан не реагује инстинктивно и не скаче у воду да покуша да спаси брата који се дави...

Тешко је, дакле, веровати у његову чедност и некако се стиче утисак да је зло концентрисано више у њему него у окружењу. Или барем поједнако. Да ли је уверљиво да су груби, ауторитарни, отац и покорна и трпељива мајка већ до тог доба у сина све то усадили?

Мора се истаћи и чињеница да аутор у експликацији учитава у ову, иначе веома фино вођену драму адолесцента и његове породице, шира значења која нису видљива у самом тексту.

И поред ових дилема и замерки мора се истаћи да ова веома занимљива драмска прича одише одличном атмосфером и ликовношћу и да долази на корак до заиста доброг литерарног предлошка.

Дубоко трагичан чин очајног оца који, у жељи да не изгуби и другог сина, прашта тако озбиљан грех поставља гледаоца пред моралну дилему која своје разрешење може пронаћи у највећој духовној врлини коју човек може да поседује а то је чин праштања.

За веровати је да, уз одређена побољшања и избегавање понеког стереотипа овај пројекат у будућности може пронаћи свој пут ка реализацији.

ШТЕЛОВАЊЕ

Редитељ: Немања Ћипранић

Пројекат филма „Штеловање“ према сценарију Страхиње Маџаревића а у режији Немање Ћипранића нам доноси причу о возачу шлепера који приликом вожње у непрегледној кривини удара у аутомобил у коме нема возача. Због мале повреде на челу возач шлепера Новица одлази у болницу на ушивање где му Полицајци који су вршили увиђај говоре да је у аутомобилу био

старији човек који је подлегао повредама. Новица не верује, али му они показују тело професора Вржине и задржавају га у притвору. Након што Новица бива осуђен на четири године затвора креће да се развија занимљива криминалистичка прича. У питању је трилер који у складу са жанровским опредељењем највећи акценат ставља на изградњу заплета са великим бројем обрта. Недостатак сценарија се огледа у другим елементима којима није посвећена довољна пажња, а који су кључни да би филм остварио онај ефекат какав се жели постићи на основу онога што је формулисано у редитељској експликацији. Пре свега, сви ликови у причи су искључиво у функцији заплета и недостаје им комплексности и аутентичности. Као консеквенца, не остварује се идентификација са ликовима, па изостаје и емотивно инвестирање у саму причу. У трилеру, једно од главних средстава драмског приповедања је креирање тензије кроз константну стрепњу за живот главног јунака. У овом случају, није јасно дефинисан протагониста па се самим тим не остварује идентификација и изостаје било каква значајна емотивна реакција. То у великој мери умањује наш доживљај и учешће у причи. Обрти у причи су вешти и дају утисак довитљивости, али баш из наведених разлога изостају моменти који су заиста напети и узбудљиви. И поред тога што је у експликацијама назначена као изразито локална, прича је написана тако да би могла да се дешава било где у свету, што није само по себи лоше али је чини генеричком. На крају, утисак је да се прича некако сама у себи угуши, без праве кулминације.

Утисак комисије је да је у питању добар материјал, али да би свакако требало да се поради на дефинисању главног јунака и даљој разради свих ликова који би причу издигли изнад стереотипа.

VISUM ET REPERTUM ИЛИ КРВОПИЈЕ

Редитељ: Бојан Вук Косовчевић

Након изузетно дугачког увода аустријска делегација предвођена доктором који треба да истражи наводну појаву вампиризма на граници Царевине, али у исто време да организује увоз опијума, стиже у марионетску творевину хабзбурговаца, Краљевину Србију. Водећи два временска тока, аутор сценарија описује две ситуације у тадашњој Србији. Турску и аустријску окупацију: Османи набијају на колац, Хабзбурзи тргују дрогом.

И као да ова два тока истовремено оптерећују аутора и не дозвољавају му да се до краја определи и профилише сценарио: гради ли он историјску хронику или прича једну хорор причу... Предуги и превише описни и литерарни дијалози значајно додатно оптерећују сценарио и осиромашују га и у визуелном смислу и у драмском развоју радње филма.

Сценарио тако остаје негде на пола пута недоречен до краја осим у тези да смо са свих страна окружени вампирима и са Севера и са Југа и са Истока и са Запада, као стара Југа која је била окружена БРИГАМА...

Иако се на крају сценарија испостави да је узрок смрти сељана црни пришт, аутор немотивисано, на нивоу тезе, окружује Србију вампирима. Не могу да се не сетим једне фразе из старе Југе „несврстана и независна Југославија је окружена БРИГАМА“.

МАРИЈА

Пројекат „Марија“, чија је сценаристкиња и редитељка Андријана Стојковић, прича је о три дана у животу Марије, жене средње генерације која, живећи у неконвенционалном браку са својим шест година старијим супругом Виктором, све важне и неважне животне одлуке доноси бацањем новчића. Од одлуке на одлазак на годишњи одмор до одлуке да ли имати секс са непознатом особом, њихов брак функционише више као некакав сурогат међуљудског односа него као истинска симбиоза двоје супружника. А у таквом односу, у којем су лични интереси стављени испред заједничких, у којем нема поверења у особу којој смо се заклели на верност и у којем се такво стање ствари прихвата као константа, очигледна је намера ауторке да прикаже свет склон отуђењу, изгубљеним вредностима и потпуном одсуству духовних карактеристика. Ипак, Комисија констатује да у овој драми са елементима романсе стање материјалног обиља и хладноћа међуљудских односа не кореспондира прави начин са животним токовима савремене цивилизације већ се више, у форми памфлета, представља као само себи довољно и одређујуће. Приказивањем „привилегованих“ чланова заједнице у облику окренутом ка чулним уживањима, одсуства емпатије и декаденције овај текст доноси једну исувише црно-белу слику модерног српског друштва неспособног да се испољава и остварује кроз било какве истинске вредности и емоције. Комисија сугерише већу нијансираност у приказивању како главних тако и споредних ликова ове приче и дубљи улазак у суштину проблема отуђења јединке према друштву које је окружује.

НЕБО ЈЕ ПЛАВЕ БОЈЕ

Редитељ: Милан Коњевић

Пројекат филма „Небо је плаве боје“ према сценарију Марка Крстића и Бојане Вићентијевић а у режији Милана Коњевића нам доноси причу о жени која је успешан и одговоран кардиолог која је и заводљива и интелигентна жена на прагу свог тридесет осмог рођендана, али која је растрзана проблемима у вези са својом турбулентном прошлошћу, због којих једног јутра долази на мост са чврстом одлуком да скочи и изврши самоубиство. Баш у тренутку када се спрема да скочи, наилази мушкарац средњих година, маркантни копилот, који је у бекству због убиства које је недавно починио. Он ипак одлучује да је спасе, ризикујући да због тога и сам буде ухапшен. Ова савремена психолошка драма, кроз призму главне јунакиње, која је у исто време и протагониста и антагониста, открива целокупну кризу основних људских вредности у савременом друштву. Трагедија коју је доживела и кривица коју осећа представљају основну тему ове интимне и емотивне драме. У сценарију се отвара неколико великих и различитих тема, наравно да сви ови елементи могу постојати у сценарију али потребно је наћи праву меру у односу на жељени ритам и темпо филма. Ово је дефинитивно дијалошки филм, међутим дијалози су често предуги, објашњавајући и репетитивни а споредни ликови су најчешће једнодимензионални и стереотипни и недостаје им слојевитост, која би помогла како самој наративној структури тако и напредовању радње. Сам крај текста је незграпан и неуједначен са

осталим деловима сценарија. Комисија сматра да пројекат има потенцијала али да је неопходно још порадити како на развоју и току радње тако и на дијалозима

ЛИНИЈЕ ЖЕЉЕ

Редитељ: Дане Комљен

Сценарио за филм „Линије жеље“, сценаристе и редитеља Данета Комљена, је прича о Бранку, усамљенику у касним двадесетим годинама живота, који дане проводи покушавајући да преко телефона добије старијег брата који ради у касарни и пратећи млађег брата који ноћима излази из стана на сусрете по мрачним екстеријерима са непознатим мушкарцима и враћа се касно пред зору, блатњав и окрвављен. А онда Бранка неочекивани позив другарице из средње школе наведе да напусти стан у којем живи са млађим братом и крене у касарну да потражи старијег. Овај уводни део филма, који представља скоро половину његовог трајања, и поред зачудности и скоро потпуног недостатка дијалога, садржи у себи занимљивост и напетост у праћењу и тако постављене приче.

Међутим, када Бранко схвати да је касарна његовог старијег брата одавно напуштени објект, он као „дух“ пролази кроз један зид прелазећи тако, и буквално и метафорички, на „другу страну“. Страну на којој среће друге духове као што је он, страну на којој лута кроз планине, воћњаке и реке, страну на којој биљке, животиње и инсекти причају приче и казују песме из различитих времена... све док се, на крају филма, и главни јунак успне на врх дрвета неставши из вида и самом гледаоцу.

Чињеница је да је Дане Комљен аутентична појава у савременој домаћој кинематографији, аутор који не подлеже никаквим компромисима у развијању властите поетске наратије коју прати квалитетна визуелизација архетипски представљених мотива његових трагања кроз филм. Али, у исто време, некомуникативност овога сценарија и потенцијалног филма са ширим (не мисли се чак ни најширим) слојем публике, његова херметичност, посебно у другом делу сценарија, као и одређена произвољност у одабиру симбола и следа догађаја којима аутор води свог јунака ка крају приче по мишљењу Комисије стварају монотонију и, у доброј мери, релативизују добро постављену атмосферу, ликове и ситуације првој половини овог сценарија. Управо као да се ради о два различита филма у једном.

Комисија констатује да је сценарио за филм „Линије жеље“ предат на овај конкурс у потпуно идентичној верзији као и на претходни, тако да не постоји никакав квалитативни помак у његовом развоју.

У СИГУРНИМ РУКАМА

Редитељ: Ивица Видановић, Бранислав Јевић

Како су Милица Пилевић и Бранислав Јевић сценаристи филма „У сигурним рукама“ најавили у синопсису реч је о следећој радњи: Из стана је изнет леш. Убиство, самоубиство или природна смрт?

Кратка, али страствена љубавна прича без срећног краја, преплиће се са породичном драмом кроз коју пролази проницљиви инспектор током истраге, у атмосфери опште ентропије.

Мистерију ко је мртав и шта се заиста догодило, гледалац ће решавати до самог краја.

Међутим ова драма са елементима мистерије и трилера, како стоји у поднаслову сценарија, пуна је општих места у карактеризацији главних ликова (Мила, Борис, Наташа), где је припадност свету уметности само спољни алиби за разумевање њихове психологије. Такође И мотиви-покретачи драмске радње, рак као болест који доминира код два лика, Бориса И инспекторове жене, спадају у општа и предвидива драматуршка места.

Међутим, највећи проблем овог сценарија је његов наративни поступак који почива на флеш бек-у, који се третира као објективна драматуршка линија, а не као виђење драматуршке стварности од стране конкретног лика у филму. С обзиром да је овако постављен флеш бек доминантан наративни поступак, Комисија сматра да је тешко редитељски консеквентно испричати причу, јер флеш бек постаје синхрона паралелна линија а не виђење прошлости. После разговора са оба редитеља, Ивицом Видановић И Браниславом Јевићем, који потписују корежију филма, Комисија није убеђена да ће њихов заједнички подухват бити успешно остварен, поготово имајући у виду њихов скроман претходни редитељски опус и њихове, не баш идеалне године за дебитовање.

ХЕРОЈИ

Редитељ: Предраг Велиновић

Пројекат „Хероји“, сценаристе Предрага Перишића и редитеља Предрага Велиновића, комедија је чији су почетак и крај смештени у 1991. годину и почетак рата у бившој Југославији, а највећи део радње одвија се од 1941. до 1945. године, у време Другог светског рата. Три млада немачка војника (по занимању ковач, земљорадник и учитељ) остају да чувају покварени тенк надомак једног малог босанског села у зиму 1941. Промрзли и гладни појављују се у кући сеоског ковача Радована, који живи са женом и сином. Након низа неспоразума Радован прихвата младе Немце и помаже им да преживе. У знак захвалности њих тројица у село уводе електричну енергију, саде нове врсте житарица, обнављају сеоску школу... Године пролазе, рат уништава сва околна села док само њихово живи у благостању. У њега војске не улазе јер их одбија појава тенка коме је са једне стране нацртан кукасти крст а са друге звезда петокрака. Млади Немци су се, у међувремену, поженили локалним девојкама, добили потомство и постали становници села. Након ослобођења, комунистичке власти одликују Радована и тројицу Немаца због изузетног просперитета села у време окупације, али проблеми настају када се сазна право порекло одликованих мештана...

Комисија констатује да се ради о бајковитом и лако читљивом сценарију који је, у нешто дугачијем издању, функционисао као успела позоришна представа. Ипак, као сценаристички предлог за играни филм, овај текст не садржи ту врсту уверљивости у коју би гледалац могао да поверује. Пре свега, с обзиром да радња започиње и завршава се у 1991. години, у којој три већ остарела Немца крећу из Немачке да бране село у којем су провели пет година живота, оженили се и стекли потомство, питамо се – где су у том тренутку те њихове жене и деца? Због

чега нико не полази са њима? Такође, поставља се питање како су, за свега неколико месеци боравка у селу, научили српски и почели да опуштено комуницирају са локалним становништвом. А да не говоримо о њиховом перфектном познавању електрике и ботанике у томе периоду и тако младим годинама. Иако је филмска прича подложна различитим конвенцијама и фикцији, неопходно је конзистентније баратати драматуршким развојем радње јер се оваквим приступом упада у низ баналности које угрожавају развитаك наратива. Комисија закључује да би, у веома малој понуди сценарија написаних у жанру комедије, аутори пројекта „Хероји“ свакако требало да разраде још једну руку сценарија уз сугестију и предлог да учествују на наредном конкурс за суфинансирање жанровски одређених дугометражних играних филмова са комерцијалним потенцијалом.

ПРИВАТНЕ ОДЛУКЕ

Редитељ: Никола Љуца

Сценарио за филм „Приватне одлуке“ који су написали Вук Бошковић И Никола Љуца, који је уједно и редитељ филма жанровски представља савремену драму са јаким ауторским печатом. У мрежи од отприлике осам ликова настаје растер прича која почиње да се плете када корпорација „Магнолија“ одлучује да купи фабрику оружја да би је претворила у обрадиво земљиште. Нађа, глава јунакиња приче, и асистенткиња директорке корпорације, бива силована од свога колеге Ђорђа којег полиција ослобађа због његових породичних веза са структурама безбедности. Такође ни директорка „Магнолије“ не може му ништа јер је Ђорђе уцењује гресима њене прошлости. У овај драматуршки растер се убацује Нађин отац, Добрица који ради у ланцу књижара у власништву тајкуна Ранковића и који је у вези са Јасмином, Ранковићевом рођаком. Када Ранковић одлучи да се кандидује за председника државе, њему помаже бивши Нађин дечко, Борис, уједно и бивши НГО активиста и повратник из Италије. Кампања за председничке изборе показује сву суровост окружења у којима се ликови крећу. Њихови односи према крају приче доводе до све снажнијих интеракција обележених разочарањима, агресијом али и храбрим наступом Добрице као и Нађиним активизмом, који јој се на крају обија о главу. Нађа, главна јунакиња филма, гине. Комисија је имала примедбе, не само на овакав безнадежан крај, већ и на велику количину агресије која је, без озбиљнијег оправдања, представљена у сценарију. Такође, сценарио, по мишљењу Комисије, не рефлектује садржаје које би били примеренији реалности српских председничких избора, већ је он ближи неком далеко другачијем систему типа „веома развијене Западне демократије“. Комисија не може да прихвати објашњење да је то ауторска намера, јер су многи делови сценарија управо утемељени у локалном миљеу, у социјалној стварности савремене Србије, које је по мишљењу аутора, оптерећена ратним злочинима, корупцијом и активним присуством службе безбедности. Такође, Комисија сматра да „сценарио не доприноси представљању духа времена“ што је један од критеријума за избор пројекта који се финансирају из буџета Републике Србије.

СЕКУНДАНТ

Редитељ: Дарко Лунгулов

Пројекат “ СЕКУНДАНТ”, сценаристе и редитеља Дарка Лунгулова представља један део живота и каријере шахисте Бобија Фишера, никада пораженог бившег Светског првака у шаху која се укршта са драматичним периодом распада Југославије. Занимљива сценаристичка одлука да се у причи о Фишеровом мечу, организованом у Југославији под санкцијама, споји више значењских нивоа кроз причу о Фишеровој параноји, причу о односу младе шахисткиње Миле и њеног идола Фишера, те причу о распаду Југославије и земљи у потпуној изолацији због санкција УН-а. Комисија сматра да и поред добре и занимљиве полазне основе потребно још доста порадити на самој причи и драмским заплетима. Посебна замерка се односи на чињеницу да је један од главних ликова, Мила, лик који није постојао јер Глигорић није имао деце док су сви остали важни ликови реални што у значајној мери нарушава на моменте скоро документаристички приступ овом филму.

МОЛИТВЕ НА ЈЕЗЕРУ

Редитељ: Бранко Бешевић Гајић

Сценарио за филм „Молитве на језеру“, аутора Дејана М. Симеуновића и Бранке Бешевић Гајић која је уједно и редитељка филма, прати кризу и деструкцију богатог брачног пара без деце у контексту лика и дела Владике Николаја Велимировића и његове књиге „Молитве на језеру“. Када брачни пар отпутује на Охрид где је Владика Николај живео и деловао, кроз сцене снолике структуре и привиђења, у којима доминира лик владике Николаја, брачни пар проналази смисао, срећу и спасава брак. Комисија констатује да су аутори, сценаристи и редитељка, понудили дело које механицистички спаја наративно и духовно. И то без икаквог дубљег и суштинског разлога. Просто, по ауторима, довољно је да се са сценаријом буде на локацијама где је деловао духован човек да би се ствари одвијале на духован начин! Или уз помоћ духовне књиге. А да је знак оностраног сновиђење. Наравно, у уметности то не бива тако. Комисија сматра да је реч о пројекту који на крајње спољашан начин уводи појам духовности и оностраног у један поприлично прозаичан сценаристички предлог. Као такав овај пројекат се одбија.

HIDE OUT 1453

Редитељ: Лазар Бодрож

Пројекат филма „ХИДЕОУТ 1453“ према сценарију Димитрија Војнова а у режији Лазара Бодрож нам према објашњењу редитеља доноси метафоричну причу о дистопијском свету и својеврсни наставак веома успешног пројекта „Едерлези рајзинг“. У блиској будућности свет се налази у глобалном сукобу који се незадрживо шири. Грађани који желе да се сачувају од ризика да постану колатерална штета купују Хајдауте, специјална подземна склоништа која им обезбеђују потпуну аутономију. Међу тим особама је млада жена АНА која се усељава у свој Хајдаут али није потпуно аутономна од спољног света јер има потребу за једним леком који периодично мора да набавља. У почетку га набавља регуларним путем, уз помоћ корпоративних курира. Када се

заостри ситуација на терену, корпоративни курири више не носе робу у њен крај и Ана мора да се окрене илегалним куририма авантуристима. Након сплета догађаја Ана схвата да илегалним куририма више не може да верује, да званични не раде и по први пут у животу препознаје потребу да у животу има некога на кога може да се ослони.

Комисија сматра да је идеја филма оригинална да се успешно надовезује на претходни пројекат и да би могла да има изевстан потенцијал на специјализованим фестивалима и специјализованој дистрибуцији за такав жанр филмова. У сваком случају било би потребно додатно поради на сценарију и наративном току с обзиром да постоје одређене недоследности. Посебан проблем представљају буџет и концепт продукције филма с обзиром на то да је жеља редитеља да постигне једну хипер реалистичну атмосферу дистопијског света са тачке гледишта оправдана али тешко остварива са предвиђеним буџетом посебно висином износа предвиђеним за главну женску улогу и планом финансирања филма. У разговору са продуцентом и редитељем Комисија је изразила уверење да би овај пројекат требало да конкурише на другој врсти конкурса или да се пријави као мањинска копродукција с обзиром на то да је пројекат првенствено намењен пласману у иностранству, што свакако није лоша замисао али се не уклапа са концептом финансирања конкурса на који су се пријавили.

СТАРА МАЈКА

Редитељ: Момир Милошевић

Сценарио "Стара мајка" је готово надреалистички приказ манифестације страхова савременог човека који обилује сјајно изграђеном атмосфером "егзистенцијалистичког хорора".

Главни јунак Стрибор бива избачен из гарсоњере коју је годинама изнајмљивао. Сели се у некадашњи стан својих родитеља, у оронулом крају "Пројекти" у готово напуштеној згради која је предвиђена за рушење. Рашчишћава стан од старих ствари његових родитеља у чему му помаже његов брат Ратибор који је поред таксисте Бранимира готово једини човек са којим Стрибор комуницира. Наредних дана почињу да се дешавају зачуђујуће ствари које Стрибора полако гурају ка ивици лудила. Радња се дешава 2001. године за време новогодишњих празника што усамљеност и отуђеност јунака чини још већом.

Бриљантно саткана атмосфера кроз коју се осликавају унутрашњи страхови протагонисте – страх од бескућништва, недостатка љубави, губитка разума и коначно смрти, чини овај пројекат аутентичним али га и гура ка жанровској профилацији што доводи до закључка да би за исти било лакше да дође до реализације кроз конкурс Филмског центра Србије за жанровски филм.

Чланом 18. став 3. Закона о кинематографији ("Сл. гласник РС", бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС) предвиђено је да предлог одлуке о избору пројеката по расписаном јавном конкурс доноси комисија коју образује Центар. Комисија се састоји од пет чланова из реда истакнутих уметника и стручњака у области кинематографије.

Чланом 18. став 4. Закона о кинематографији ("Сл. гласник РС", бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС) предвиђено је да комисија из става 3. овог члана утврђује предлог одлуке у року од 60 дана од дана завршетка јавног конкурса из става 1. овог члана.

Чланом 18. став 5. Закона о кинематографији ("Сл. гласник РС", бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС) предвиђено је да на основу предлога конкурсне комисије Управни одбор Центра доноси одлуку о избору пројеката и додели средстава за финансирање и суфинансирање изабраних пројеката у року од 15 дана од доношења предлога комисије.

Чланом 18. став 8. Закона о кинематографији кинематографији ("Сл. гласник РС", бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС) предвиђено је да критеријуми за избор пројеката у кинематографији који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије су следећи: оригиналност, аутентичност идеје, теме и садржаја сценарија; иновативност, убедљивост сценарија и допринос развоју филмског језика; наративна структура сценарија, карактеризација ликова и уверљивост дијалога; оцена доприноса значају домаће кинематографије; допринос сценарија у представљању духа времена; очекивана привлачност филма за домаћи и међународни културни простор; успешност претходних филмских пројеката редитеља филма (гледаност, учешће на фестивалима, награде); изводљивост пројекта: буџет, сложеност снимања, план и термини снимања; учешће страних продуцената у пројекту.

Разматрајући образложени Предлог Комисије у погледу критеријума за оцену пријава, Управни одбор Центра је нашао да је Предлог Комисије у свему у складу са Конкурсом и релевантним позитивним прописима Републике Србије. Са друге стране, висина средстава која се додељује пројектима из члана 1. ове Одлуке у односу на Предлог комисије усклађена је од стране Управног одбора у складу са буџетским средствима опредељеним за Конкурс од стране Центра.

Имајући у виду наведено Управни одбор Центра је нашао да Предлог треба усвојити и одлучио је као у изреци ове Одлуке.

Упутство о правном средству:

Против ове Одлуке може се поднети жалба Министарству културе и информисања Републике Србије, а преко Центра у року од 15 дана.

За Управни одбор Филмског центра Србије

Јелена Триван,

председник Управног одбора